

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k žalobě insolvenčního správce na vydání (zaplacení) částky vybrané (a ponechané si) žalovaným bez právního důvodu, a to v době, kdy žalovaný již nevykonával funkci jednatele dlužníka.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 467/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **Paclík - insolvenční správce a spol., IČO 24836133**
sídlem U Trojice 1042/2, 150 00 Praha 5
insolvenční správce dlužníka
GENEL INVEST, s.r.o. "v likvidaci", IČO 25657526
sídlem Na Slovance 1176/4, 182 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Fohlem
sídlem U Trojice 1042/2, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Ing. M. Ř.**
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Kučeříkem
sídlem Elišky Krásnohorské 3634/19, 767 01 Kroměříž

o vydání částky 4 061 000 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 15 C 140/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se z pozice insolvenčního správce dlužníka uvedeného v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „dlužník“) svou žalobou došlou dne 11. 2. 2020 Obvodnímu soudu pro Prahu 9 (dále jen „předkládající soud“) domáhal v řízení vedeném pod sp. zn. 15 C 31/2020 (dále jen „základní řízení“ nebo „společné řízení“) proti žalovanému, aby do majetkové podstaty dlužníka vydal částku jistiny v celkové výši 28 791 500 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím s tvrzením, že uvedenou částku žalovaný vybral v době od 20. 6. 2013 do 11. 12. 2015 (dále jen

„rozhodné období“) z účtu dlužníka, aniž by se dlužníku dostalo protiplnění a aniž by byl dán právní důvod, na jehož základě by byl žalovaný oprávněn si uvedené částky ponechat.

2. Předkládající soud - a to poté, co k pokynu Vrchního soudu v Praze vyloučil svým usnesením ze dne 8. 6. 2020, č. j. 15 C 31/2020-33, ze společného řízení k tomuto (samostatnému) řízení dílčí žalobní požadavky žalobce na vydání celkově částky 4 061 000 Kč s příslušenstvím, která koresponduje částkám, jež měl žalovaný podle tvrzení žalobce vybrat z účtu dlužníka v době, kdy již v nevykonával funkci jednatele dlužníka (tj. v rámci rozhodného období se jedná o období od 30. 6. 2015) - ve smyslu § 104a odst. 2 věta první, odst. 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), předložil věc Vrchnímu soudu v Praze jako soudu nadřízenému (dále jen „nadřízený soud“), a to k rozhodnutí o věcné příslušnosti soudu, s tím, že žalovaný vznesl námitku jejího nedostatku.
3. Žalovaný příslušnou námitku - která byla součástí jeho písemného podání ze dne 30. 3. 2020 - odůvodnil tím, že žalobce z pozice insolvenčního správce dlužníka zahájil před Městským soudem v Praze spor vedený pod sp. zn. 178 ICm 1756/2019 (dále jen „související spor“), jehož předmětem je mimo jiné povinnost žalovaného zaplatit ve prospěch majetkové podstaty totožnou částku představovanou totožnými výběry z bankovního účtu dlužníka. Podle žalovaného je zřejmé, že i žalobce si je vědom skutečnosti, že předmětný spor je incidenčním sporem a dopadá na něj ustanovení § 7a zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), podle kterého rozhoduje jako soud I. stupně krajský soud. V příslušném podání (ze dne 30. 3. 2020) se žalovaný dále vyjádřil ve věci samé, přičemž v rámci korespondující obrany mimo jiné konstatoval, že: „žalovaný byl jednatelem Dlužníka v období od vzniku společnosti do 29. 6. 2015, který zajišťoval řádné fungování Dlužníka“, přičemž „veškeré žalobcem tvrzené platby byly použity striktně pro potřeby Dlužníka, kdy z nich byly uhrazeny závazky vůči dodavatelům a zaměstnancům Dlužníka“.
4. Žalobce s námitkou žalovaného vyjádřil nesouhlas, když podrobně argumentoval ve prospěch závěru, že tento spor, a to na rozdíl od souvisejícího sporu, incidenčním sporem není. K obraně žalovaného žalobce mimo jiné poznamenal, že žalovaný, a to jako jednatel dlužníka do 29. 5. 2015, byl při výkonu své funkce v dlužníkově, tedy i při nakládání s prostředky vybranými z účtu dlužníka, povinen jednat s péčí řádného hospodáře a byl povinen zajistit řádné vedení účetnictví; důkazní břemeno o tom, že postupoval s péčí řádného hospodáře, nese žalovaný, přičemž žalobce získal pouze část účetnictví dlužníka, a to za rok 2015.
5. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
6. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
8. Podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy a členy jejich orgánů nebo likvidátory, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů nebo likvidace.
9. V projednávané věci (tedy po vyloučení dílčích žalobních požadavků žalobce na vydání částky 4 061 000 Kč s příslušenstvím k tomuto /samostatnému/ řízení) se žalobce jako insolvenční správce dlužníka (u něhož byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2018, č. j. MSPH 78 INS 21726/2017-A-29, zjištěn úpadek a na jehož majetek byl současně prohlášen konkurs) – tedy jako osoba s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě dlužníka (§ 229 odst. 3 písm. c) IZ) - domáhá po žalovaném vydání částky, kterou měl žalovaný vybrat z účtu dlužníka v té části rozhodného období, kdy již (jak se vedle shodného tvrzení účastníků

podává i z výpisu z obchodního rejstříku dlužníka) neměl vykonávat funkci jednatele dlužníka, tedy v době od 30. 6. 2015 do 11. 12. 2015.

10. Společnost s ručením omezeným, kterou je dlužník, je obchodní korporací podle § 1 odst. 1 a 2 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOK“), a jednatel je statutárním orgánem takového typu obchodní společnosti (§ 194 a násl. ZOK).
11. Spor v této věci (po jejím vyloučení ze základního řízení) je tak fakticky sporem (o peněžité plnění) mezi obchodní korporací, když k majetkové podstatě dlužníka - jak shora konstatováno - vykonává dispoziční oprávnění žalobce jako insolvenční správce, a žalovaným bez dalšího, tedy aniž by se například jednalo o vztah týkající se výkonu funkce členů orgánů dlužníka ve smyslu § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř.
12. Lze tedy uzavřít, že k dílčím žalobním požadavkům, které jsou předmětem tohoto (samostatného) řízení, jsou věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava - s ohledem na předmět tohoto řízení - totiž není obsažena nejen v § 9 odst. 2 o. s. ř., ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.
13. Zdejší soud pro úplnost připomíná, že nejde ani o spor, k jehož projednání by byl v prvním stupně věcně příslušný insolvenční soud podle ustanovení § 7a IZ (ve smyslu nepřipadného obecného odkazu žalovaného v jeho podání ze dne 30. 3. 2020).
14. S ohledem na vše shora konstatované rozhodl nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. (s přihlédnutím k § 104a odst. 5 o. s. ř.), že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 5. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

